

Stowarzyszenie Pamięć Kapelanów Katyńskich

Biuletyn Nr 1

Warszawa, 16 czerwca 2018 r.

KAPELANI WOJSKA POLSKIEGO Z LAT 1919-1939 WŚRÓD OFIAR ZBRODNI KATYŃSKIEJ

Katyń – Charków – Twer – Bykownia - 1940

Wstęp

Po wybuchu drugiej wojny światowej i agresji wojsk niemieckich na Polskę, w dniu 17 września 1939 r. wschodnie tereny naszego kraju zajęła sowiecka Armia Czerwona. Do niewoli na terytorium ZSRR dostało się wiele tysięcy żołnierzy Wojska Polskiego i funkcjonariuszy służb mundurowych, a wśród nich kapelani wojskowi służby czynnej i rezerwy.

Obecnie wiadomo, że kapelanów więziono w obozach przejściowych m. in. w Szepietówce, Wołoczyskach i Kozielszczyźnie, później w obozach oficerskich w Kozielsku i Starobielsku, a także w obozie policyjnym w Ostaszku oraz w więzieniach NKWD w różnych miastach.

Wśród zawodowych kapelanów było kilkunastu księży z wojny polsko-bolszewickiej, którzy nie zważając na surowe zakazy NKWD organizowali w obozach życie religijne, heroicznie bronili wiary Chrystusowej, sprawowali tajne msze w piwnicach, spowiadali w czasie spacerów, rozdawali chleb jako Komunię. Posługi kapłańskie i wspólne modlitwy pomagały znosić ciężkie warunki w niewoli.

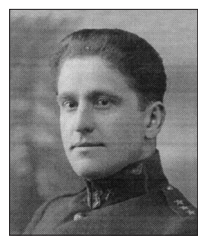
Za nieprzebranie zakazu prowadzenia działań religijnych kapelanów zamykano w obozowych aresztach, karcerach, albo pod strażą przewożono ich z jednego obozu do drugiego lub do więzienia w Moskwie.

Do tej pory ustalono, że NKWD w kwietniu i maju 1940 r. zamordowało ogółem 33 duszpasterzy WP, a mianowicie: 20 kapelanów zawodowych, 11 kapelanów rezerwy i 2 kleryków (sanitariuszy WP), a według wyznania religijnego w tej grupie było 26 katolików, 3 prawosławnych, 2 ewangelików oraz 1 grekokatolik i 1 wyznania mojżeszowego. Biogramy tej grupy duchownych są zamieszczone dalej.

Jesienią w 2009 r. prasa katolicka podała, że władze Kościoła zorganizują w Polsce proces beatyfikacyjny męczenników wschodu i komunizmu z lat 1918-1988 i do tego celu Konferencja Episkopatu Polski powołała Ośrodek Kanonizacyjny w Drohiczynie, gdzie można zgłaszać kandydatów do wyniesienia na ołtarze, załączając świadectwa ich śmierci męczeńskiej.

Po tej wiadomości ówczesny Prezes Zarządu Stowarzyszenia Rodzina Katyńska w Warszawie podjął sprawę rozpoczętą kilka lat wcześniej przez ks. Z. Peszkowskiego, oparł się na Księgach Cmentarnych Katyń, Charków i Miednoje wydanych w latach 2000-2006 i rozszerzając zakres tej sprawy w dniu 17 grudnia 2009 r. zgłosił 23 kapelanów katyńskich na kandydatów do procesu beatyfikacji męczenników wschodu z okresu drugiej wojny, aby reprezentowali wszystkich Polaków, wywiezionych z obozów w Kozielsku, Starobielsku, Ostaszku i w 1940 r. zamordowanych na terenie ZSRR.

Zgłoszenie było bardzo potrzebne, aby sprawa ofiar zbrodni katyńskiej na polskim narodzie zaistniała w procesie męczenników wschodu i żeby w przyszłości zaliczono kapelanów WP z Katynia, Charkowa i Tweru do grona błogosławionych, czego w 1999 r. dostąpiło 4 kapelanów WP zabitych przez Niemców w Dachau, bowiem kapelani WP pomordowani na terenach ZSRR będąc w niewoli modlił się, posługi i miłością do bliźnich i Ojczyzny, także heroicznie bronili wiary katolickiej i zasłużyli na religijne upamiętnienie.

Ksiądz pplk ALEKSANDROWICZ ANTONI
Kapelan zawodowy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 11 lipca 1893 r. w miejscowości Marcinowice koło Mińska, obecnie Białoruś, jako syn Leopolda i Antoniny z domu Tarajkiewicz. Po ukończeniu gimnazjum w Mińsku, w 1911 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Petersburgu. Świecenia kapłańskie przyjął w 1917 r. Pracował po prymicji jako katecheta szkolny w Bobrujsku i Mińsku. W 1919 r. wstąpił do Wojska Polskiego i jako kapelan ochotnik uczestniczył w wojnie z bolszewikami. W sierpniu 1920 r. został przyjęty na kapelana zawodowego w stopniu kapitana, ze starszeństwem z dnia 1 czerwca

1919 r. W latach 1921-1925 pracował w Słonimiu rejon Baranowicze DOK Nr IX Brześć nad Bugiem. Od 1926 r. proboszcz parafii wojskowej w Słonimiu. W 1930 r. przeniesiony do rejonu Wilno DOK Nr III Grodno, tam pracował jako opiekun 3 kaplic wojskowych. Od 1931 r. administrator parafii wojskowej w Wilnie, a od 1932 r. administrator parafii wojskowej w Baranowiczach DOK Nr IX Brześć nad Bugiem. W styczniu 1936 r. awansował na starszego kapelana w stopniu majora. Posiadał odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi, Medal za Wojnę 1918-1921 i Medal 10-lecia Odzyskanej Niepodległości. Po wybuchu II wojny był na froncie i został ranny. W nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli sowieckiej i był w obozie w Starobielsku. W dniu 2 marca 1940 r. został odesłany w grupie 10 kapelanów WP do więzienia na Butyrkach w Moskwie, skąd go przewieziono do obozu w Kozielsku. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 017/1 z 1940 r. pozycja 1 sprawa nr 4915 został wywieziony z Kozielska i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Smoleńskiej oblasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r. w Katyniu. Data śmierci nieznana. Nie był rozpoznany w czasie niemieckiej ekshumacji ofiar Katynia w 1943 r.

Ksiądz mjr Antoni Aleksandrowicz jest zapisany na stronie 4 w Księdze Cmentarnej Katyń, wydanej w 2000 r. przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień podpułkownika. Z inicjatywy społecznej dla pamięci ks. Antoniego Aleksandrowicza w gminie Czarnobyl w parafii Niepokalanego Serca NMP w Wieszczach posadzono „Dąb Katyński”.

Ksiądz pplk CHOMA EDWARD

Kapelan zawodowy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 26 grudnia 1889 r. w Złoczowie, diecezja lwowska, jako syn Michała i Anny z domu Kosek. Po maturze w gimnazjum w Złoczowie, w 1909 r. wstąpił do Seminarium Duchownego we Lwowie i studiował na wydziale teologii Uniwersytetu Jana Kazimierza. W 1913 r. przyjął święcenia kapłańskie. W latach 1913 - 1917 był wikariuszem i katechetą w Bolechowcu i Jazłowcu oraz zastępcą proboszcza w Burakowie. Od września 1917 r. powołany na kapelana do wojska austriackiego, pracował w szpitalu polowym i na froncie włoskim. W listopadzie 1918 r. uczestniczył w obronie Lwowa. W czerwcu 1919 r. wstąpił do Wojska Polskiego na kapelana zawodowego w stopniu kapitana - starszeństwo z dnia 1 czerwca 1919 r. W składzie 4 Dyw. Piechoty uczestniczył w wojnie z bolszewikami. Od października 1921 r. kierownik rejonu Skierniewice DOK Nr IV Łódź. Awansowany na stopień starszego kapelana majora, od maja 1926 r. służył jako proboszcz parafii wojskowej w Skierniewicach. Od stycznia 1930 r. proboszcz parafii w Słonimiu rejon Baranowicze DOK Nr IX Brześć nad Bugiem. Od lipca 1936 r. administrator parafii wojskowej w Radomiu, rejon DOK Nr I Warszawa. Posiadał odznaczenia: Krzyż Walecznych, Medal Niepodległości, Złoty Krzyż Zasługi, Medal za Wojnę 1918-1921, Medal za Długoletnią Służbę i Medal 10-lecia Odzyskanej Niepodległości. Po wybuchu II wojny światowej ruszył z wojskiem na front. W nieznanych okolicznościach po 17 września 1939 r. dostał się do sowieckiej niewoli. Najpierw był w obozie w Szepietówce, później w Starobielsku. W dniu 2 marca 1940 r. został odesłany w grupie 10 kapelanów WP do więzienia na Butyrkach w Moskwie i stamtąd przewieziony do obozu w Kozielsku. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 015/2 z 1940 r. pozycja 69 sprawa nr 4911 został wywieziony z Kozielska i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Smoleńskiej oblasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r. w Katyniu. Data śmierci nieznana.

Ksiądz mjr Edward Choma jest zapisany na stronie 4 w Księdze Cmentarnej Katyń, wydanej przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w 2000 r. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień podpułkownika. Z inicjatywy społecznej dla pamięci ks. Edwarda Chomy posadzono „Dąb Katyński” w Klimontowie.

Ksiądz mjr CICHOWICZ MIKOŁAJ

Kapelan rezerwy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 6 grudnia 1895 r. w Borkowie Kościelnym powiat Sierpc diecezja płocka jako syn Jakuba i Pelagii z domu Raclaw. Po ukończeniu gimnazjum w Płocku w 1912 roku wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Płocku i w 1918 roku otrzymał święcenia kapłańskie. W latach 1918-1925 pracował jako wikariusz w parafiach Winnica, Szreńsk, Skepe i Raciąż. Od 1926 r. był proboszczem w Słupnie i w czasie jego pracy odnowiono cały kościół, plebanię i zbudowano organistówkę. W tym czasie był także administratorem parafii Miszewo Strzałkowskie. W 1927 r. został mianowany kapelanem rezerwy Wojska Polskiego - starszeństwo z dnia 1 stycznia 1927 r., a po weryfikacji uzyskał starszeństwo z dnia 1 września 1922 r. co może wskazywać, że w 1920 r. był kapelanem ochotnikiem na froncie wojny polsko-bolszewickiej, lub po demobilizacji w 1921 r. został mianowany kapelanem rezerwy. Od maja 1932 r. pracował jako proboszcz parafii w Bogurzynie. W połowie grudnia 1934 r. został przeniesiony na proboszcza do Czerwonki Szlacheckiej, gdzie pracował do września 1939 r. Był bardzo dobrym gospodarzem parafii i mieszkańcy tego miasta do tej pory pamiętają o proboszczu ks. Cichowiczu. Po wybuchu II wojny światowej w dniu 2 września 1939 r. ochrzcił czworo dzieci i pojechał do wojska, ale nie wiadomo z jakiej jednostki otrzymał kartę mobilizacyjną. W nieznanych okolicznościach po 17 września 1939 r. został zabrany do sowieckiej niewoli i odesłany do obozu w Kozielsku, skąd na początku 1940 r. przysłał do rodziców kartkę pocztową. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 025/1 z 1940 r. pozycja 13 sprawa nr 3068 jako jeńiec pod nazwiskiem „Tichowicz” został wywieziony z Kozielska i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Smoleńskiej oblasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r. w Katyniu. Data śmierci nieznana.

Ksiądz kpt. Mikołaj Cichowicz jest zapisany na stronie 80 w Księdze Cmentarnej Katyń, wydanej przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w 2000 r. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień majora. Z inicjatywy społecznej dla jego pamięci przy kościele o. Salezjanów w Płocku posadzono „Dąb Katyński”.

Ksiądz kpt. CZEMERAJDA JÓZEF

Kapelan rezerwy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 20 listopada 1903 r. w Rożdżałowie powiat Chełm, diecezja lubelska, jako syn Mikołaja i Konstancji z domu Dżaman. Po ukończeniu gimnazjum w Chełmie uczył się w Liceum Biskupim w Lublinie, następnie w 1925 r. wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Lublinie i w 1930 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Od października 1930 r. był wikariuszem w parafii Wożuczyn, pracował tam pięć lat i w tym czasie pod jego kierunkiem odnowiono główny ołtarz w kościele, zbudowano szkołę, sklep spółdzielczy i organistówkę. Od czerwca do grudnia 1935 r. pracował w Częstoborowicach i Zakrzówku. W grudniu 1935 r. został mianowany proboszczem parafii Czartowiec, gdzie podobnie jak w Wożuczynie wykazał się mądrością i rzetelną pracą. Odnowiono kościół i dach kościoła pokryto blachą, zakupiono wiele przyborów religijnych do liturgii mszy św. oraz hektar ziemi na powiększenie cmentarza parafialnego, zakończono też budowę domu dla organisty. Jako bardzo dobry gospodarz ubogiej parafii zasłużył na pochwalne listy, pisane przez wiernych do biskupa ordynariusza lubelskiego. W 1939 r. Zarządzeniem Prezydenta RP został powołany na kapelana rezerwy Wojska Polskiego ze starszeństwem z dnia 1 stycznia 1939 r. Po wybuchu II wojny światowej opuścił parafię, co wierni bardzo mocno przeżywali i udał się do wojska, ale nie wiadomo gdzie i do której jednostki został zmobilizowany. W nieznanych okolicznościach po 17 września 1939 r. został zabrany do sowieckiej niewoli. Był więziony w obozie w Szepietówce i w obozie w Starobielsku, gdzie według dokumentów ukraińskich został zapisany jako „Czmyrajda Józef, ksiądz, kapelan rezerwy, kapitan” w ewidencji NKWD pod numerem 3678. Na podstawie wykazu sporządzonego w 1940 r. przez komendanta obozu w Starobielsku został wywieziony i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Charkowskiej oblasti. Zamordowany w kwietniu lub maju 1940 r. w Charkowie. Data śmierci nieznana.

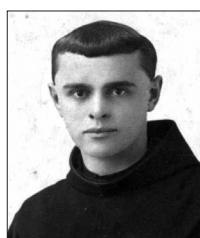
Ksiądz por. Józef Czemerajda jest zapisany na stronie 80 w Księdze Cmentarnej Charków, wydanej przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w 2003 r. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień kapitana. Dla jego pamięci posadzono „Dąb Katyński” w Czartowcu.

Ksiądz mjr DUBIEL ALEKSANDER

Kapelan rezerwy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 7 grudnia 1906 r. we Frampolu diecezja lubelska jako syn Franciszka i Zofii z domu Maciąg. Ukończył gimnazjum we Frampolu, liceum biskupie w Lublinie i Wyższe Seminarium Duchowne w Lublinie. Święcenia kapłańskie otrzymał w 1931 r. W latach 1931-1934 studiował na wydziale teologicznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego i w 1932 r. uzyskał tytuł licencjata. W latach 1935-1939 pracował jako wikariusz i katecheta w parafii w Lublinie i jako opiekun duchowy starszej młodzieży harcerskiej. Był zaangażowany w pracach dla Lubelskiego ZHP jako kapelan harcerstwa i organizator różnych form działalności oraz wypoczynku młodzieży harcerskiej. Jako ksiądz i wychowawca poświęcał wiele własnego czasu i siły dla patriotycznego wychowania dzieci i młodzieży. W roku 1939 Zarządzeniem Prezydenta RP został powołany na kapelana rezerwy Wojska Polskiego w stopniu kapitana ze starszeństwem z dnia 1 stycznia 1939 r. Po 17 września 1939 r. w nieznanych okolicznościach dostał się do sowieckiej niewoli i przewiezony został do obozu w Kozielsku. W dniu 23 grudnia 1939 r. w grupie księży kapelanów był odesłany z Kozielska do obozu w Ostaszkowie, gdzie przybył 29 grudnia 1939 r. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 019/2 z 1940 r. pozycja 38 sprawa nr 5860, został wywieziony z obozu w Ostaszkowie i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Kalinińskiej oblasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r. w Twerze. Data śmierci nieznana.

Ksiądz kpt. Aleksander Dubiel jest zapisany w Księdze Cmentarnej Miednoje na stronie 157, wydanej przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w 2006 r. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień majora. Z inicjatywy społecznej dla jego pamięci posadzono „Dąb Katyński” w Górnej Grupie.

Kleryk kpt. DRABCZYŃSKI IGNACY

Brat Dominik zakonu Franciszkanów-Reformatów
OFM, kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 8 listopada 1916 r. w Kętach, diecezja krakowska, jako syn Ignacego i Marii z domu Kindler. Po ukończeniu gimnazjum w Bielsku w 1934 r. wstąpił do zakonu Franciszkanów-Reformatów (OFM) w krakowskiej prowincji p.w. Matki Bożej Anielskiej i przybrał imię zakonne „brat Dominik”. Odbił rok nowicjatu w klasztorze w Pilicy, złożył tam pierwsze śluby zakonne i kształcił się w Studium Humanistyczno-Filozoficznym o. Kapucynów w Krakowie, a po maturze w studium Filozoficzno-Teologicznym swojej prowincji w Wieliczce, gdzie w 1938 r. złożył wieczyste śluby zakonne. Jako student teologii w kategorii wojskowej był zaliczony do pospolitego ruszenia bez broni. Po wybuchu II wojny światowej, wykonując polecenie przełożonych, z zakonnikami z Wieliczki udał się do Chełma i pracował tam jako sanitariusz ochotnik w szpitalu polowym Armii „Lublin”. W nieznanych okolicznościach po 17 września 1939 r. był zabrany do sowieckiej niewoli i odesłany do obozu w Szepietówce, gdzie prawdopodobnie został przez NKWD uznany za oficera WP i kapelana i odesłany do obozu w Kozielsku. Na podstawie sporządzonego w Moskwie wykazu NKWD nr 054/3 z 1940 r. pozycja 2 sprawa nr 4487 był wywieziony z Kozielska i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Smoleńskiej oblasti. Zamordowany w maju 1940 r. w Katyniu. Data śmierci nieznana.

Kleryk por. Ignacy Drabczyński jest zapisany na stronie 114 w Księdze Cmentarnej Katyń, wydanej przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w 2000 r. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień kapitana. Dla jego pamięci przy Wyższych Seminarjach OFM w Krakowie, Wieliczce i w klasztorze w Kętach, posadzono „Dęby Katyńskie”.

Ksiądz mjr DROZDOWICZ IGNACY

Kapelan rezerwy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 29 stycznia 1903 r. w Mohylewie diecezja mohylewska, jako syn Juliana. Ukończył studia teologiczne w Instytucie Misyjnym w Lublinie i w 1931 r. otrzymał święcenia kapłańskie. W latach 1932-1939 pracował jako zastępca proboszcza w parafii Szczytniki diecezja pińska i administrator parafii Ostromaczew. W roku 1939 Zarządzeniem Prezydenta RP został zmobilizowany na kapelana rezerwy Wojska Polskiego w stopniu kapitana ze starszeństwem z dnia 1 stycznia 1939 r. Po wybuchu II wojny w nieznanych okolicznościach zabrany do

sowieckiej niewoli był w obozie w Szepietówce, skąd został odesłany do obozu w Starobielsku. Na wykazie NKWD jeńców obozu w Starobielsku figurował pod numerem 1026 i został przekazany do dyspozycji Zarządu NKWD Charkowskiej obłasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r w Charkowie. Data śmierci nieznana.

Ksiądz kpt. Ignacy Drozdowicz jest zapisany na stronie 97 w Księdze Cmentarnej Charków, wydanej przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w 2003 r. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień majora.

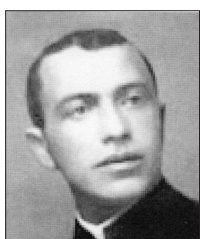

Ksiądz plk FEDORONKO SZYMON

Kapelan zawodowy wyznania prawosławnego

... Urodził się 21 sierpnia 1893 r. w Czerteżu powiat Sanok jako syn Michała i Anastazji w rodzinie wyznania prawosławnego. Ukończył gimnazjum w Sanoku, następnie Wyższe Prawosławne Seminarium Duchowne w Żytomierzu i w roku 1914 otrzymał święcenia kapłańskie. W latach 1918-1919 współdziałał z Polską Organizacją Wojskową. W roku 1920 był ochotnikiem kapelanem Wojska Polskiego i uczestniczył w wojnie z bolszewikami. W 1922 r. został przyjęty na kapelana zawodowego w stopniu kapitana i pracował w duszpasterstwie prawosławnym DOK Nr X Przemyśl. W latach 1928-1933 był dziekanem DOK Nr II Lublin. Od stycznia 1934 r. został przeniesiony do Warszawy, jako starszy kapelan major został naczelnym kapelanem WP wyznania prawosławnego. Od marca 1937 r. dziekan podpułkownik pracował na stanowisku kierownika Głównego Urzędu Duszpasterstwa Prawosławnego w Ministerstwie Spraw Wojskowych w Warszawie. Jako duchowny prawosławny miał żonę i trzech synów, którzy zginęli w czasie wojny z Niemcami. Posiadał odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Medal 10-lecia Odzyskanej Niepodległości i Medal za Długoletnią Służbę. We wrześniu 1939 r. był na froncie II wojny, w nieznanych okolicznościach dostał się do sowieckiej niewoli i został uwięziony w obozie w Starobielsku. W dniu 2 marca 1940 r. w grupie 10 kapelanów WP został odesłany do więzienia na Butyrkach w Moskwie i stamtąd przewieziony do obozu w Kozielsku. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 052/4 z 1940 r. pozycja 107 sprawa nr 4919 został wywieziony z Kozielska i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Smoleńskiej obłasti. Zamordowany w Katyniu w kwietniu 1940 r. Data śmierci nieznana. W czasie niemieckiej ekshumacji ofiar Katynia w 1943 r. był rozpoznany i figuruje w rejestrze „*Amtliches Material zum Massenmord von Katyn*” wydanym w Berlinie, pod numerem AM 2713.

Ksiądz ppłk Szymon Fedorońko jest zapisany na stronie 134 w Księdze Cmentarnej Katyń wydanej w 2000 r. przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień pułkownika. Z inicjatywy społecznej dla jego pamięci posadzono „Dąb Katyński” w Sanoku.

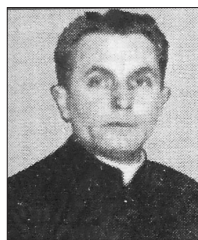

Ksiądz ppłk ILKÓW MIKOŁAJ

Kapelan zawodowy wyznania grecko-katolickiego

... Urodził się 10 grudnia 1890 r. w Przewoźcu powiat Kałusz jako syn Mikołaja i Katarzyny z domu Andruchow. Absolwent wydziału teologii Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, wyświęcony w 1919 r. W latach 1919-1927 katecheta w Kałuszu, dyrektor gimnazjum, administrator parafii grecko-katolickich w rejonie Stanisławowa i poseł na Sejm RP z ramienia Partii Ukraińsko-Włościańskiej. Od 1935 r. kapelan służby czynnej w stopniu kapitana WP i administrator parafii grecko-katolickiej DOK Nr IV w Łodzi. Od marca 1939 r. starszy kapelan w stopniu majora. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. We wrześniu 1939 r. dostał się do niewoli sowieckiej, do obozu w Starobielsku, skąd 2 marca 1940 r. był wywieziony do więzienia NKWD na Butyrkach w Moskwie i stamtąd odesłany do obozu w Kozielsku. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 052/4 z 1940 r. pozycja 94 sprawa 4918 został wywieziony z Kozielska i przekazany do dyspozycji Zarządu NKWD w Smoleńsku. Rozstrzelany w Katyniu. Data śmierci nieznana. Rozpoznany został w 1943 r. w czasie ekshumacji ofiar Katynia i jest zapisany w rejestrze „*Amtliches Material zum Massenmord von Katyn*”, wydanym w Berlinie, pod numerem AM 2455.

Ksiądz mjr Mikołaj Ilków figuruje na stronie 212 w Księdze Cmentarnej Katyń wydanej w 2000 r. przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień podpułkownika.

Ksiądz mjr KACPRZAK JÓZEF

Kapelan rezerwy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 2 lipca 1886 r. w Nakwasinie pow. Płock, diecezja warszawska jako syn Tomasza i Marii z domu Golańskich. Po ukończeniu gimnazjum w Warszawie, od 1907 r. studiował w Wyższym Seminarium Misyjnym w Warszawie i w 1913 r. otrzymał święcenia kapłańskie. W latach 1913-1914 pracował jako wikariusz w parafiach Cyców, Dobre i Sochaczew. Podczas pierwszej wojny światowej przez rok służył w armii rosyjskiej jako kapelan żołnierzy polskich wyznania katolickiego. W latach 1916-1919 był wikariuszem w Łowiczu, w Powsinie i Tomaszowie Mazowieckim. W roku 1920 jako kapelan ochotnik wstąpił do Wojska Polskiego, otrzymał stopień kapitana i uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej. Po wojnie wrócił do parafii w Tomaszowie Maz. i pracował tam do 1922 r. Po zmianach diecezjalnych został przekazany z diecezji warszawskiej do diecezji łódzkiej. W latach 1922-1931 był katechetą w Łowiczu, Zgierzu i Łęczycy, gdzie pracował także jako kapelan więzienia miejskiego, a później był proboszczem w Tumie i Gałkowie. Od 1932 r. przeniesiony do Łodzi, pracował jako katecheta w szkołach powszechnych, średnich oraz jako kapelan w szpitalu i więzieniu miejskim. Po wybuchu drugiej wojny światowej we wrześniu 1939 r. dostał się do sowieckiej niewoli w nieznanych okolicznościach i był więziony w obozie w Ostaszkwie. Na podstawie wykazu sporządzonego przez NKWD w Moskwie nr 051/1 z 1940 r. pozycja 4 sprawa nr 5048/119 został wywieziony z obozu w Ostaszkwie i przekazany do dyspozycji Zarządu NKWD Kalinińskiej obłasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r. w Twerze. Data śmierci nieznana.

Ksiądz kpt. Józef Kacprzak jest zapisany na stronie 322 w Księdze Cmentarnej Miednoje, wydanej przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w 2006 r. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień majora. W marcu 2010 r. został uhonorowany pośmiertnie przez Ministerstwo Sprawiedliwości RP Złotą Odznaką „Za zasługi w pracy penitencjarnej”.

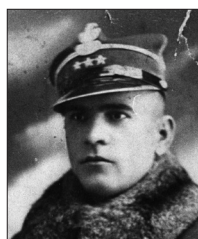

Ksiądz mjr JANAS MIECZYSLAW

Kapelan zawodowy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 2 stycznia 1904 r. w Świerzowej Polskiej diecezja przemyska jako syn Tomasza i Pauliny z domu Pudło. Ukończył gimnazjum w Krośnie, w 1924 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Przemyślu i w 1928 r. otrzymał święcenia kapłańskie. W latach 1928-1933 pracował jako wikariusz w Samborze i Rzeszowie, administrator parafii Wesola i wikariusz w Jaśle. Od stycznia 1934 r. był przeniesiony do Przemyśla, gdzie pracował jako kapelan biskupa ordynariusza, notariusz Kurii Diecezjalnej, redaktor tygodnika „Rola Katolicka” i sekretarz diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej. W marcu 1938 r. został przyjęty do służby w Wojsku Polskim, otrzymał stopień kapitana i jako kapelan zawodowy pracował w Centrum Wyszkozenia Lotnictwa. W roku 1939 r. został przeniesiony do Dębina na stanowisko kapelana portu lotniczego. Po wybuchu II wojny światowej i sowieckiej inwazji na Polskę w nieznanych okolicznościach został wzięty do sowieckiej niewoli i odesłany do obozu w Kozielsku. W dniu 23 grudnia 1939 r. przed wigilią Bożego Narodzenia, w grupie kapelanów był wywieziony z Kozielska do obozu w Ostaszkwie, gdzie przybył dnia 29 grudnia 1939 r. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 044/3 z 1940 r. pozycja 47 sprawa nr 4818 został wywieziony z Ostaszkowa i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu Kalinińskiej obłasti. Zamordowany w Twerze w maju 1940 r. Data śmierci nieznana.

Ksiądz kpt. Mieczysław Janas jest zapisany na stronie 287 w Księdze Cmentarnej Miednoje, wydanej przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w roku 2006. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień majora. Z inicjatywy społecznej dla jego pamięci został posadzony „Dąb Katyński” w Zręcinie.

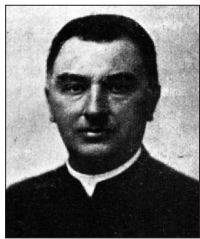
Ksiądz ppłk KONTEK STANISLAW

Kapelan zawodowy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 6 listopada 1904 r. w Nielewdu powiat Zamość diecezja lubelska jako syn Jana i Agnieszki z domu Jastrzębskich. W czasie nauki w Seminarium Nauczycielskim w Chełmie Lubelskim był harcerzem i angażował się w działalność POW. W roku 1919 uciekł z domu i jako 15-letni żołnierz ochotnik w szwadronie kawalerii Wojska Polskiego walczył na froncie wojny z bolszewikami, brał udział

w wyprawie pod Kijów, został ranny i uwięziony w niewoli ukraińskiej, skąd uciekł, wrócił do Polski i uczył się w gimnazjum w Kowlu. W 1921 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Lublinie i otrzymał święcenia kapłańskie w 1927 r. W latach 1928-1933 studiował na wydziale historii i filozofii Uniwersytetu Warszawskiego i uzyskał stopień magistra. W 1928 r. został kapłanem rezerwy WP i starał się o etat kapłana zawodowego. Czekając na zgodę biskupa, pracował jako katecheta w gimnazjum w Lublinie i proboszcz w Urzędowie. Do wojska został przyjęty w lutym 1934 r. w stopniu kapitana i pracował w szpitalu garnizonowym w Przemyślu, od 1936 r. administrator tamtejszej parafii wojskowej DOK Nr X Przemyśl. Od 1938 r. starszy kapłan major i kierownik rejonu duszpasterstwa WP Przemyśl. Jest autorem pracy pt. „*Polowe wyekwipowanie kapłana wojskowego*”. Po wybuchu drugiej wojny poszedł na front jako proboszcz 22 Dywizji Piechoty Górskiej. W nieznanych okolicznościach po 17 września 1939 r. dostał się do sowieckiej niewoli, był w obozie w Szepietówce i został odesłany do obozu w Starobielsku. W dniu 2 marca 1940 r. w grupie 10 kapłanów WP został odesłany do więzienia NKWD na Butyrkach w Moskwie, skąd był przewieziony do obozu w Kozielsku. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 022/3 z 1940 r. pozycja 66 sprawa nr 4914 został wywieziony z Kozielska i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Smoleńskiej oblasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r. w Katyniu. Data śmierci nieznana.

Ksiądz mjr Stanisław Kontek jest zapisany na stronie 282 w Księdze Cmentarnej Katyń wydanej przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w 2000 r. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień podpułkownika. Dla jego pamięci posadzono „Dąb Katyński” w Zambrowie.

Ksiądz mjr MATZNER STANISŁAW

Kapłan zawodowy wyznania rzymsko-katolickiego

... Urodził się 7 marca 1891 r. w Dębicy diecezja przemyska, jako syn Klemensa i Emilii z domu Orłowskich. Ukończył 8-klasowe gimnazjum w Jaśle oraz Seminarium Duchowne w Przemyślu. Święcenia kapłańskie przyjął w 1913 r. Po prymicji pracował jako wikariusz i katecheta w Gorlicach. W 1916 r. został

powołany na kapłana do armii austriackiej i do listopada 1918 r. był kapłanem obozowym na powiaty: Olkusz, Miechów, Dąbrowa, Włoszczowa oraz klasztor Jasnogórski w Częstochowie. Od listopada 1918 r. kapłan Wojska Polskiego w rejonie Olkusza i Częstochowy, 1. Pułku Ułanów i szpitala zakaźnego w Olkuszu, gdzie zachorował na tyfus. Po wyzdrowieniu został przeniesiony do Będzina. W lipcu 1919 r. przyjęty na etat kapłana zawodowego w stopniu kapitana ze starszeństwem z dnia 1 czerwca 1919 r. Pracował do sierpnia 1920 r. w Będzinie. W sierpniu 1920 r. przeniesiony został do Kielc na stanowisko z-cy proboszcza garnizonu, podległego pod DOK Nr X Przemyśl. Od marca 1922 r. był kapłanem w Domu Inwalidów Wojennych we Lwowie, a pod koniec sierpnia 1922 r. został powołany na kapłana Wojskowego Więzienia w Stanisławowie DOK Nr VI Lwów. W latach 1928-1930 kierownik rejonu duszpasterstwa i proboszcz parafii wojskowej w Brześciu DOK Nr IX Brześć nad Bugiem. Od 1931 r. przeniesiony do Lwowa, mianowany na starszego kapłana w stopniu majora i administratora parafii we Lwowie DOK Nr VI Lwów. Posiadał odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Medal za Wojnę 1918-1921, Medal 10-lecia Odzyskanej Niepodległości. Po wybuchu drugiej wojny światowej i sowieckiej inwazji na Polskę we wrześniu 1939 r. został aresztowany przez NKWD we Lwowie, a w 1940 r. wywieziony w okolice Kijowa i zamordowany w nieznanym miejscu na terytorium ZSRR.

Ksiądz mjr Stanisław Matzner figuruje na Ukraińskiej Liście Katyńskiej pod numerem 1907 i jest wpisany do Księgi Polskiego Cmentarza Wojennego w Bykowni, opracowywanej w Radzie Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W listopadzie 2007 r. nie został mianowany pośmiertnie w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” na wyższy stopień z braku Księgi Cmentarnej Bykownia.

Ksiądz mjr MIODUSZEWSKI JAN

Kapłan rezerwy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 6 kwietnia 1908 r. we wsi Bryki gmina Wysokie Mazowieckie diecezja łomżyńska, jako syn Józefa i Anny z domu Białych. Po przeprowadzce rodziny do wsi Podłatki pod Zambrowem, tam ukończył 4-klasową szkołę powszechną. W latach

1919-1924 uczył się w gimnazjum w Zambrowie, następnie w Państwowym Gimnazjum im. Tadeusza Kościuszki w Łomży, które ukończył w 1928 r. egzaminem maturalnym. W tym samym roku wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Łomży i w 1933 r. przyjął święcenia kapłańskie. W latach

1933-1939 pracował jako wikariusz w parafiach Teolin, Szumowo, Kolno oraz Sejny na terenach diecezji łomżyńskiej. W czasie pracy kapłańskiej w Sejnach pełnił także obowiązki kapłana pomocniczego w służbie duszpasterskiej dla żołnierzy Korpusu Ochrony Pogranicza batalion KOP „Sejny”, strzegących odcinka granicy Polski i Litwy. W 1939 r. Zarządzeniem Prezydenta RP został mianowany kapłanem rezerwy Wojska Polskiego w stopniu kapitana ze starszeństwem od 1 stycznia 1939 r. Po wybuchu drugiej wojny światowej był z wojskiem Suwalskiej Brygady Kawalerii na froncie jako kapłan. Po inwazji sowieckiej na Polskę we wrześniu 1939 r. w nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli na wschodzie jako jeńiec wojenny i był w obozie w Kozielsku, skąd został odesłany w dniu 23 grudnia 1939 r. w grupie polskich księży kapłanów do obozu w Ostaszku, gdzie przybył w dniu 29 grudnia 1939 r. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 05/3 z 1940 r. pozycja 64 sprawa nr 5859 został wywieziony z obozu w Ostaszku i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Kalinińskiej oblasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r. w Twerze. Data śmierci nieznana.

Ksiądz kpt. Jan Mioduszewski jest zapisany na stronie 585 w Księdze Cmentarnej Miednoje, wydanej w 2006 r. przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień majora. Z inicjatywy społecznej dla jego pamięci został w Sejnach posadzony „Dąb Katyński”.

Ksiądz mjr MIKUCZEWSKI JÓZEF

Kapłan zawodowy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 26 września 1910 r. we wsi Planta pow. Wołkowysk jako syn Dominika i Kazimierzy z Malickich. Jego ojciec był leśnikiem, zarządcą lasów. Po przeprowadzce rodziców do Głowaczowa pow. Radom, tam zaliczył szkołę podstawową. W dalszych latach od 1928 r. był uczniem Niższego Seminarium diecezji pińskiej w Nowogródku, a w latach 1932-1937 studiował w Wyższym Seminarium Duchownym w Pińsku i w 1937 r. został wyświęcony na księdza. W 1938 r. rozpoczął pracę jako kapłan w obozie Junackich Hufców Pracy w Niemirowie diecezja lwowska. Stamtąd był przeniesiony do zawodowej służby wojskowej w stopniu kapitana i pracował na etacie kapłana w garnizonowym kościele Okręgu Korpusu Nr X w Przemyślu. Po wybuchu II wojny dostał się do sowieckiej niewoli w nieznanych okolicznościach. Był w przejściowym obozie w Kozielszczyźnie i stamtąd został odesłany do Kozielska. W dniu 23 grudnia 1939 r. w grupie kilku kapłanów został odesłany z Kozielska do obozu w Ostaszku, gdzie przybył dnia 29 grudnia 1939 r. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 038/2 z 1940 r. pozycja 53 sprawa nr 3671 został wywieziony z obozu w Ostaszku i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Kalinińskiej oblasti. Zamordowany w Twerze w kwietniu 1940 r. Data śmierci nieznana.

Ksiądz kpt. Józef Mikuczewski jest zapisany na stronie 582 w Księdze Cmentarnej Miednoje, wydanej w 2006 r. przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień majora. Z inicjatywy społecznej dla jego pamięci posadzono „Dąb Katyński” przy Wyższej Szkole Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu.

Ksiądz ppłk NIWA ANDRZEJ

Kapłan zawodowy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 26 listopada 1900 r. we wsi Chechły koło Ropczyc diecezja tarnowska, jako syn Jana i Antoniny z domu Ochab. Po ukończeniu gimnazjum w Dębicy, w roku 1929 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Tarnowie i w 1923 r. otrzymał święcenia kapłańskie. W latach 1923-1930 pracował jako wikariusz w parafiach: Nowy Sącz, Łącko, Krużłowa, Uście Solne i w parafii Pogorska Wola. W styczniu 1927 r. został powołany na kapłana rezerwy WP, a w lutym 1931 r. przyjęty do służby w duszpasterstwie wojskowym na etat kapłana zawodowego w stopniu kapitana i przydzielony do Korpusu Ochrony Pogranicza Brygada „Polesie” batalion „Sienkiewiczze”. Od 1932 r. przeniesiony z KOP, pracował jako administrator parafii wojskowej w Prużnach DOK Nr IX Brześć nad Bugiem. Od 1936 r. otrzymał awans na starszego kapłana majora i przeniesiony został na posadę proboszcza parafii wojskowej w Ostrowie Wielkopolskim, także dla garnizonów w Krotoszynie i Pleszewie DOK Nr VII Poznań, gdzie pracował do dnia 27 lipca 1939 r. Od sierpnia 1939 r. został mianowany proboszczem parafii wojskowej

Od sierpnia 1939 r. został mianowany proboszczem parafii wojskowej

w Tarnowie DOK Nr V Kraków. Po wybuchu II wojny, we wrześniu 1939 r. był z wojskiem na froncie walk obronnych. Po 17 września w nieznanych okolicznościach dostał się do sowieckiej niewoli. Najpierw był w więzieniu w Złoczowie, skąd przysłał kartkę pocztową do rodziny z datą 01.10.1939 r. Stamtąd przewieziony do obozu w Starobielsku, też przysłał do rodziny pocztówkę z datą 01.12.1939 r. W archiwum ukraińskim znaleziono dokument z zapisem „Andrzej Niwa ur. 1900 r. syn Jana, kapelan, kapitan, przekazany był do dyspozycji Naczelnika Zarządu NKWD Charkowskiej oblasti”. Na liście wywózowej ze Starobielska, sporządzonej w 1940 r. przez komendanta obozu, figuruje pod numerem 2381. Zamordowany w kwietniu-maju 1940 r. w Charkowie. Data śmierci nieznana.

Ksiądz mjr Andrzej Niwa jest zapisany na stronie 372 w Księdze Cmentarnej Charków, wydanej w 2003 roku przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień podpułkownika. Z inicjatywy społecznej dla jego pamięci posadzono dwa „Dęby Katyńskie”: w Dębicy i w Błoniach k. Warszawy.

Ksiądz plk dr NOWAK EDMUND
Kapelan zawodowy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 3 grudnia 1891 r. w Półwiosku Starym powiat Konin diecezja włocławska jako syn Franciszka i Zuzanny z domu Przędzik. Ukończył szkołę handlową w Koninie i liceum we Włocławku, w 1909 r. wstąpił do Seminarium Duchownego we Włocławku i w roku 1915 otrzymał święcenia kapłańskie. W latach 1915-1919 pracował jako wikariusz i katecheta w Aleksandrowie Kujawskim, we Włocławku, Dłutowie, Działoszynie i Brzeźnie. Był wielkim społecznikiem, zakładał szkoły powszechne i krawieckie, ochronki, biblioteki, czytelnie, kółka rolnicze, utrzymywał kontakty z POW. W roku 1919 ochotniczo służył w wojsku jako kapelan kontraktowy, a od maja 1920 roku został przyjęty do pracy na kapelana zawodowego w stopniu kapitana. Uczestnik wojny z bolszewikami. Po wojnie do 1933 r. był kapłanem w garnizonach Grodno, Wołkowysk i Nowa Wilejka DOK Nr III Grodno oraz w garnizonie Złoczów DOK Nr VI Lwów. W tym czasie po studiach w Wilnie i na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, w 1934 r. uzyskał tytuł doktora filozofii. Napisał 3 prace o duszpasterstwie wojskowym. Od czerwca 1934 r. był mianowany starszym kapłanem w stopniu majora ze starszeństwem z dnia 1 czerwca 1919 r. i administratorem parafii wojskowej w Lublinie DOK Nr II Lublin. Na stopień podpułkownika został awansowany w 1939 r. Posiadał odznaczenia: Krzyż Waleczności AO, Złoty Krzyż Zasługi, Medal Polska Swemu Obrońcy i Medal 10-lecia Odzyskanej Niepodległości. We wrześniu 1939 r. był z wojskiem na froncie jako dziekan Armii „Lublin”. W nieznanych okolicznościach dostał się do sowieckiej niewoli, był w obozie w Kozielszczyźnie i w Kozielsku. W dniu 23 grudnia 1939 r. razem z grupą kapłanów WP przeniesiony z Kozielska do obozu w Ostaszku, gdzie przybył 29 grudnia 1939 r. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 05/3 z 1940 r. pozycja 71 sprawa nr 1331 był wywieziony z Ostaszka i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Kalinińskiej oblasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r. w Twerze. Data śmierci nieznana.

Ksiądz ppłk dr Edmund Nowak jest zapisany na stronie 625 w Księdze Cmentarnej Miednoje, wydanej w 2006 roku przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień pułkownika. Z inicjatywy społecznej dla jego pamięci posadzono „Dąb Katyński” w Golenicach.

Ksiądz gen. bryg. PASZKO RYSZARD
Kapelan zawodowy wyznania ewangelicko-augsburskiego

... Urodził się 1 czerwca 1878 r. w Stokach powiat Piotrków Trybunalski jako syn Adolfa i Karoliny z domu Kobernich. Ukończył gimnazjum w Łodzi oraz studia na Uniwersytecie Dorpackim w Estonii, uzyskując stopień kandydata teologii. W roku 1900 został ordynowany na księdza pastora wyznania ewangelicko-augsburskiego. W latach 1900-1902 był wikariuszem w Zgierzu i Tomaszowie Maz., od lipca 1903 r. administrator kilku zborów ewangelickich w Kole. Za pracę niepodległościową w roku 1915 został na rok internowany przez Niemców do obozu koło Hanoweru. Wrócił do Polski, pracował w Łomży i znów za taką działalność został wysiedlony do Łodzi. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości zgłosił się do władz polskich i jako pastor od 1919 r. w stopniu pułkownika stał na czele duszpasterstwa ewangelickiego w Wojsku Polskim. Brał udział w wojnie z bolszewikami. Od początku 1921 r. został mianowany naczelnym duszpasterzem ewangelickiego kościoła garnizonowego w Warszawie. W latach

następnych kierownik Wydziału Wyznań Niekatolickich w Ministerstwie Spraw Wojskowych w stopniu pułkownika seniora i proboszcz parafii ewangelickiej DOK Nr I Warszawa. Od września 1929 przeszedł na emeryturę. Posiadał odznaczenia: Oficerski Krzyż Orderu „Polonia Restituta” i Medal Niepodległości. We wrześniu 1939 r. zgłosił się do wojska i został dowódcą grupy ochotników. Po wojnie obronnej w nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli sowieckiej i był uwięziony w obozie w Kozielsku, skąd w listopadzie 1939 r. przysłał list do rodziny. W dniu 23 grudnia 1939 r. w grupie kapłanów WP został odesłany do obozu w Ostaszku, gdzie przybył dnia 29 grudnia 1939 r. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 027/3 z 1940 r. pozycja 33 sprawa nr 5883 został wywieziony z obozu w Ostaszku i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Kalinińskiej oblasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r. w Twerze. Data śmierci nieznana.

Ksiądz płk Ryszard Paszko jest zapisany na stronie 664 w Księdze Cmentarnej Miednoje, wydanej przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w 2006 r. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień generała brygady.

Ksiądz mjr OCHAB WŁODZIMIERZ
Kapelan rezerwy wyznania prawosławnego

W biogramach ks. Włodzimierza Ochaba podawanych w literaturze katyńskiej przed 2013 r. uzupełnia się dane dotyczące jego wyznania, bowiem znalezione dokumenty państwowe, sporządzone przed 1939 r. świadczą, że był księdzem wyznania prawosławnego.

... Urodził się 10 kwietnia 1900 r. w Nehrybce powiat Przemysł jako syn Piotra i Katarzyny z Trójwątów. Ukończył Gimnazjum Państwowe w Przemysłu i Studium Teologii Prawosławnej na Uniwersytecie Warszawskim. Święcenia kapłańskie otrzymał w 1931 r. W latach 1931-1936 pracował w parafiach Milik, Andrzejówka, Lipowice i Mszana. Od 1 września 1936 r. został mianowany proboszczem parafii Buśno w gminie Białopole. Przeniesiony w 1938 r. do Drohobycza, był kapłanem w Więzieniu Karnym. Po 17 września 1939 r. w nieznanych okolicznościach wzięty do sowieckiej niewoli, był jeńcem obozu w Ostaszku. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 038/2 z 1940 r. pozycja 54 sprawa 5985 został wywieziony z Ostaszka i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD oblasti Kalinińskiej. Zamordowany w Twerze w kwietniu 1940 r. Data śmierci nieznana. Pogrzebany w Miednoje.

Ksiądz kpt. Włodzimierz Ochab figuruje na stronie 634 w Księdze Cmentarnej Miednoje, wydanej w 2006 r. przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień majora.

Ksiądz kpt. PLEWIK WŁADYSŁAW
Kapelan rezerwy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 7 kwietnia 1905 r. w Bełżycach diecezja lubelska jako syn Pawła i Franciszki z domu Wójtowicz. Ukończył gimnazjum księży Salezjanów w Łądzie koło Konina, które było w tym czasie Niższym Seminarium Duchownym i archidiecezjalne gimnazjum w Wilnie, a po maturze w 1929 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Łodzi, gdzie w 1934 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Po prymicji był wikariuszem w parafii Krzepców. Od września 1934 r. przeniesiony do Tomaszowa Mazowieckiego, pracował jako wikariusz i katecheta w szkołach, był także kapłanem i opiekunem duchowym lokalnego hufca ZHP. W roku 1939 Zarządzeniem Prezydenta RP został powołany na kapelana rezerwy Wojska Polskiego ze starszeństwem z dnia 1 stycznia 1939 r. Po wybuchu II wojny jako kapelan rezerwy udał się do woj-ska, ale nie wiadomo do której jednostki był zmobilizowany. W nieznanych okolicznościach po 17 września 1939 r. został wzięty do sowieckiej niewoli, najpierw był w obozie w Szepietówce. Stamtąd był odesłany do obozu w Starobielsku. W archiwum ukraińskim znaleziono dokument z zapisem, że Władysław Plewik urodzony w 1905 r. syn Pawła, był odesłany z obozu w Starobielsku do dyspozycji naczelnika Zarządu NKWD Charkowskiej oblasti. Na liście wywózkowej z obozu w Starobielsku, sporządzonej w 1940 r. przez komendanta tego obozu, figuruje pod numerem 2578. Zamordowany w kwietniu-maju 1940 r. w Charkowie. Data śmierci nieznana.

Ksiądz por. Władysław Plewik jest zapisany na stronie 420 w Księdze Cmentarnej Charków, wydanej przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w 2003 r. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień kapitana. Z inicjatywy społecznej dla jego pamięci posadzono w Bełżycach „Dąb Katyński”.

Ksiądz pplk POTOCKI JAN JÓZEFAT

Kapelan zawodowy wyznania ewangelicko-reformowanego

... Urodził się w dniu 13 lipca 1888 r. w Kielcach jako syn Juliana i Lucyny z Chorzelskich. W czasie nauki w gimnazjum w Kielcach, za działalność niepodległościową przez rosyjskie władze był uwięziony i zesłany na Syberię, skąd uciekł i wrócił do Polski.

W roku 1913 wyemigrował do USA, tam pracując jako dziennikarz, nauczyciel języka polskiego i student, został członkiem zboru prezbiteriańskiego św. Pawła w Baltimore. W 1929 r. ukończył studia na wydziale teologicznym w Blomfield College st. New Jersey, a ordynowany wcześniej na księdza - pastora wyznania ewangelicko-reformowanego, został proboszczem parafii prezbiteriańskiej w m. Baltimore. Był działaczem Polonii Amerykańskiej. W roku 1934 wrócił na stałe do Polski i pracował w Słuczynie w parafii wyznania ewangelicko-reformowanego. W sierpniu 1935 r. przyjęty do Wojska Polskiego na zawodowego duszpasterza w stopniu kapitana, został mianowany administratorem wojskowej parafii ewang-reform. przy DOK Nr VIII Toruń. Od marca 1938 r. starszy kapelan w stopniu majora. W roku 1939 mianowany na stanowisko kierownika Głównego Urzędu Duszpasterstwa Ewangelicko-Reformowanego w Ministerstwie Spraw Wojskowych w Warszawie. Posiadał odznaczenia: Krzyż Niepodległości i Medal 10-lecia Odzyskanej Niepodległości. We wrześniu 1939 r. w nieznanych okolicznościach został zabrany do niewoli sowieckiej i był więziony w obozie w Starobielsku. W dniu 2 marca 1940 r. w grupie 10 kapelanów WP został odesłany do Moskwy do więzienia NKWD na Butyrkach, skąd w nieznanym terminie był przewieziony do obozu w Kozielsku. Na podstawie sporządzonego w Moskwie wykazu NKWD nr 022/3 z 1940 r. pozycja 60 sprawa nr 4913 był wywieziony z obozu w Kozielsku i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Smoleńskiej oblasti. Zamordowany w Katyniu w kwietniu 1940 r. Data śmierci nieznana.

Ksiądz mjr Jan Józef Potocki jest zapisany na stronie 500 w Księdze Cmentarnej Katyń, wydanej w 2000 r. przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień podpułkownika.

Ksiądz pplk SKOREL JÓZEF Kapelan zawodowy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 8 maja 1893 r. [według życiorysu z dnia 21 września 1922 r.] w Nowogródku jako syn Aleksandra i Marii z Orlickich. Ukończył gimnazjum w rodzinnym mieście oraz Seminarium Duchowne w Petersburgu i w kwietniu 1916 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Następnie przez dwa lata był studentem Akademii Duchownej w Petersburgu, ale tę katolicką uczelnię zamknięto na skutek zmiany ustroju w Rosji. W roku szkolnym 1918/1919 pracował jako katecheta w gimnazjach w Bobrujsku i utrzymywał kontakty z działaczami Polskiej Organizacji Wojskowej w tym mieście, a w jego mieszkaniu był kontaktowy punkt starszej młodzieży i kurierów z POW. Jako osoba podejrzana o wrogą działalność przeciw Rosji Sowieckiej, kilkakrotnie był aresztowany, siedział w więzieniu i opuścił Bobrujsk. We wrześniu 1919 r. został przyjęty do Wojska Polskiego na zawodowego kapelana w stopniu kapitana ze starszeństwem z dnia 1 czerwca 1919 r. Jako wojskowy duszpasterz był z żołnierzami na froncie wojny polsko-sowieckiej w szeregach 2. Dywizji Legionów. Po wojnie został kapelanem Szpitala Wojskowego Nr 1 w Warszawie. Od września 1922 r. studiował na wydziale teologii Uniwersytetu Warszawskiego i uzyskał tytuł magistra. Po studiach pracował dalej jako kapelan w Szpitalu Wojskowym w Warszawie, był też wykładowcą religii w Wyższej Szkole Inżynierii i Saperów oraz w Centrum Wyszkołenia Sanitarnego. W roku 1934 otrzymał nominację na starszego kapelana w stopniu majora. Posiadał odznaczenia: Krzyż Niepodległości za działalność w POW, Złoty Krzyż Zasługi, Medal za Wojnę 1918-1921 oraz Medal za Długoletnią Służbę. Po wybuchu drugiej wojny, we wrześniu 1939 r. był kapelanem szpitali wojskowych i miejskich w bombardowanej Warszawie. Potem w nieznanych okolicznościach dostał się do sowieckiej niewoli i odesłany został jako jeńiec wojenny do obozu w Kozielsku. W dniu 23 grudnia 1939 r. był wywieziony z grupą księży kapelanów do obozu w Ostaszkowie, gdzie przyjechał w dniu 29 grudnia 1939 r. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 051/2 z 1940 r. pozycja 15 sprawa nr 5773 został wywieziony z obozu w Ostaszkowie i przekazany do dyspozycji Zarządu NKWD Kalinińskiej oblasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r. w Kalininie/Twerze. Data śmierci nieznana.

Ksiądz mjr Józef Skorel jest zapisany na stronie 815 w Księdze Cmentarnej Miednoje, wydanej w 2006 r. przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień podpułkownika.

Ksiądz pplk ROMANOWSKI WIKTOR

Kapelan zawodowy wyznania prawosławnego

... Urodził się 2 listopada 1899 r. w Ciemnohajcach powiat Krzemieniecki jako syn Antona i Wiery z domu Włodzimierskich, w rodzinie wyznania prawosławnego. Ukończył Szkołę Duchowną w Krzemieńcu, w 1914 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Żytomierzu, od 1918 r. studiował na wydziale historii i filozofii

Uniwersytetu św. Włodzimierza w Kijowie. Święcenia kapłańskie otrzymał w dniu 25 marca 1921 r. Po wyświęceniu pracował jako proboszcz w Łanowcach, a 21 lipca 1925 r. został mianowany na dziekana VI dekanatu w powiecie Krzemienieckim. W latach 1924-1928 kształcił się w Studium Teologii Prawosławnej Uniwersytetu Warszawskiego. Po studiach wrócił do pracy w Łanowcach. Od 1930 r. pełnił obowiązki kapelana pomocniczego we Włodzimierzu Wołyńskim dla żołnierzy wyznania prawosławnego - garnizon podległy DOK Nr II Lublin. W roku 1935 został przyjęty do służby w Wojsku Polskim na etat kapelana zawodowego w stopniu kapitana. W 1938 r. otrzymał nominację na starszego kapelana w stopniu majora i pracował jako kapelan Policji Państwowej w rejonie DOK Nr I Warszawa. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. We wrześniu 1939 r. w nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli sowieckiej i był najpierw w obozie w Kozielsku, skąd w dniu 23 grudnia 1939 r. był odesłany do obozu w Ostaszkowie. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 05/3 z 1940 r. pozycja 74 sprawa nr 1942 został wywieziony z obozu w Ostaszkowie i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Kalinińskiej oblasti. Zamordowany w Twerze w kwietniu - maju 1940 r. Data śmierci nieznana.

Ksiądz mjr Wiktor Romanowski jest zapisany na stronie 760 w Księdze Cmentarnej Miednoje, wydanej przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w 2006 r. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień podpułkownika.

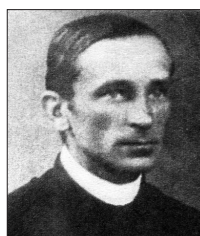
Rabin pplk STEINBERG BARUCH

Kapelan zawodowy wyznania mojżeszowego

... Urodził się 17 grudnia 1897 r. w Przemyslanach jako syn Schmajego i Hendli z domu Wechslerów. W gminie żydowskiej był wychowany w duchu polsko-patriotycznym. Studiował w Kolegium Języków Arabskich na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie. W 1918 r. ochotniczo wstąpił do oddziału Polskiej

Organizacji Wojskowej w Przemyslanach. Wiosną 1919 r. został rabinem. Uczestniczył w wojnie z bolszewikami. Jako ekstern zdał maturę w roku 1927 w Krakowie i studiował orientalistykę na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. W listopadzie 1928 r. został przyjęty do Wojska Polskiego na etat zawodowego kapelana w stopniu kapitana i pracował w DOK Nr III Grodno. W roku 1930 mianowany zastępcą naczelnego rabina WP i starszym rabinem DOK Nr I Warszawa. Od stycznia 1934 r. starszy kapelan major i kierownik Głównego Urzędu Duszpasterstwa Mojżeszowego w Ministerstwie Spraw Wojskowych. Od 1936 r. naczelnny rabin WP. Od 1939 r. szef Duszpasterstwa Wyznań Niekatolickich Armii „Kraków”. Posiadał odznaczenia: Krzyż Niepodległości, Srebrny Krzyż Zasługi, Medal za Wojnę 1918-1921, Medal 10-lecia Odzyskanej Niepodległości. We wrześniu 1939 r. w nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli sowieckiej i był w obozie w Starobielsku. W dniu 2 marca 1940 r. w grupie 10 kapelanów WP został odesłany do więzienia NKWD na Butyrkach w Moskwie. Stamtąd w nieznanym terminie przewieziony do obozu w Kozielsku. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 022/3 z 1940 r. pozycja 55 sprawa nr 4910 został wywieziony z obozu w Kozielsku i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Smoleńskiej oblasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r. w Katyniu. Data śmierci nieznana.

Rabin mjr Baruch Steinberg jest zapisany na stronie 597 w Księdze Cmentarnej Katyń, wydanej przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w 2000 r. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień podpułkownika.

Ksiądz gen. bryg. SUCHCICKI KAZIMIERZ Kapelan zawodowy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 8 listopada 1882 r. w Piotrowie powiat Ostrołęka diecezja płocka, jako syn Mikołaja i Marii z Wierzbowskich. Po ukończeniu gimnazjum w Pułtusku wstąpił do Seminarium Duchownego w Płocku i w 1905 r. przyjął święcenia kapłańskie.

W latach 1906-1910 pracował jako wikariusz w Mławie i Lekowie, później

do 1915 r. jako wikariusz w Kadzidle. W 1915 r. z parafianami został wywieziony do Rosji. Wrócił do kraju i został wikariuszem w Nasielsku i Ostrowi Mazowieckiej. W czerwcu 1919 r. został przyjęty jako ochotnik do służby w Wojsku Polskim na kapelana zawodowego w stopniu kapitana ze starszeństwem z dnia 1 czerwca 1919 r. Uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej. Od 1921 r. był wykładowcą religii w szkołach podoficerskich. Od 1922 r. w stopniu majora zastępca dziekana wojskowego DOK Nr VI Lwów, a od 1925 r. Obozu Warownego DOK Nr VIII Toruń. W latach 1928-1935 zastępca dziekana DOK Nr III Grodno w stopniu podpułkownika. W 1936 r. został dziekanem DOK Nr IV Łódź w stopniu pułkownika. Posiadał odznaczenia: Papieski Krzyż „Pro Eglesia et Pontifice”, Złoty Krzyż Zasługi, Medal za Wojnę 1918-1921 i Medal 10-lecia Odzyskanej Niepodległości. Po wybuchu II wojny w nieznanych okolicznościach został zabrany do niewoli sowieckiej i był w obozie w Starobielsku, skąd w grudniu 1939 r. a potem w styczniu i lutym 1940 r. przysłał trzy kartki pocztowe do rodziny. W archiwum ukraińskim znaleziono dokument z zapisem, że Suchcicki Kazimierz ur. 1882 r. syn Mikołaja w dniu 2 marca 1940 r. w grupie 10 kapelanów polskich był odesłany do więzienia NKWD na Butyrkach w Moskwie. Stamtąd w nieznanym terminie został przewieziony do obozu w Kozielsku. Wywieziony z Kozielska na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 025/3 z 1940 r. pozycja 22 sprawa nr 4909 i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Smoleńskiej oblasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r. w Katyniu. Data śmierci nieznana.

Ksiądz płk Kazimierz Suchcicki jest zapisany na stronie 603 w Księdze Cmentarnej Katyń, wydanej w 2000 r. przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W czerwcu 2012 r. został przez Prezydenta RP pośmiertnie mianowany na stopień generała brygady. Z inicjatywy społecznej dla jego pamięci posadzono dwa „Dęby Katyńskie”: w Płocku i w Czerwinie.

Ksiądz mjr SZWED BRONISŁAW

Kapelan rezerwy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 20 stycznia 1895 r. w Rudniku nad Sanem powiat Nisko, obecnie diecezja sandomierska, jako syn Michała i Marianny z domu Ramockiej. Gimnazjum ukończył w Stanisławowie, następnie Seminarium Duchowne we Lwowie i w 1918 r. przyjął święcenia kapłańskie. W latach 1920-1923 pracował jako wikariusz w parafiach w Śniatyniu i Rohatyniu. Od 1924 r. przeniesiony do Stanisławowa, pracował jako profesor religii w miejscowym gimnazjum, liceum i Państwowym Gimnazjum Kupieckim. Powołany na kapelana rezerwy Wojska Polskiego w latach 1924-1939 pracował jako kapelan wojskowy w stopniu kapitana w Więzieniu Karnym w Stanisławowie. W archiwum ukraińskim jest dokument z zapisem, że Bronisław Szwed urodzony w 1895 r. został w dniu 17 września 1939 r. jako jeńiec wojenny zabrany przez NKWD do niewoli w Stanisławowie i odesłany do więzienia w Kijowie, skąd w dniu 16 grudnia 1939 r. w grupie 41 ludzi przewieziony był do obozu jeńców wojennych w Ostaszkowie. Na podstawie wykazu sporządzonego przez NKWD w Moskwie nr 05/5 z 1940 r. pozycja 59 sprawa nr 2753 był wywieziony z Ostaszkowa i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Kalinińskiej oblasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r. w Kalininie-Twerze. Data śmierci nieznana.

Ksiądz kpt. Bronisław Szwed jest zapisany na stronie 906 w Księdze Cmentarnej Miednoje, wydanej w 2006 r. przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień majora. W 2012 r. został uhonorowany pośmiertnie Złotą Odznaką „Za zasługi w pracy penitencjarnej” przez Ministra Sprawiedliwości RP.

Kleryk por. SZEPTYCKI ANDRZEJ

Alumn I roku Seminarium Duchownego we Lwowie

... Urodził się 5 sierpnia 1912 r. w Przyłbicach koło Jaworowa diecezja lwowska jako syn Leona i Jadwigi z Szembeków. Ukończył gimnazjum we Lwowie, Wyższą Szkołę Handlu Zagranicznego w Antwerpii i wydział prawa Uniwersytetu Warszawskiego. Ukończył też Szkołę Podchorążych Rezerwy Kawalerii w Grudziądzu, otrzymał przydział do 22. Pułku Ułanów w Brodach i stopień podporucznika. W 1938 r. wstąpił do Seminarium Duchownego we Lwowie. Studia teologiczne przerwał wybuch drugiej wojny światowej. Na początku września 1939 r. jako ochotnik, w mundurze kawalerzysty, dołączył do wojskowego transportu sanitarnego. W nieznanych okolicznościach dostał się do sowieckiej niewoli, był w obozie w Kozielsku. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w 1940 r. w Moskwie nr .... [numer wykazu i pozycja nieczytelne] sprawa nr 986, został wywieziony z Kozielska i przekazany do dyspozycji

szefa Zarządu NKWD Smoleńskiej oblasti. Zamordowany w Katyniu w kwietniu-maju 1940 r. Data śmierci nieznana. W czasie niemieckiej ekshumacji ofiar Katynia w 1943 r. został rozpoznany i figuruje w rejestrze „*Amtliches Material zum Massenmord von Katyn*” wydanym w Berlinie pod numerem AM 3304.

Kleryk ppor. Andrzej Szeptycki jest zapisany na stronie 615 w Księdze Cmentarnej Katyń, wydanej przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w 2000 r. Nie jest wymieniany w literaturze katyńskiej jako duchowny katolicki zamordowany w Katyniu, ale w 1939 r. był alumnem Seminarium Duchownego i jest zaliczony do grupy kapelanów katyńskich. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień porucznika.

Ksiądz kpt. TYSZKA MICHAŁ

Kapelan zawodowy wyznania rzymsko-katolickiego

... Urodził się 7 stycznia 1906 r. w Piotrowie powiat Ostrołęka decezja płocka jako syn Adolfa i Józefy z Cieszkowskich. Po ukończeniu gimnazjum w Ostrołęce wstąpił do Seminarium Duchownego w Łucku i w 1930 r. przyjął święcenia kapłańskie. W latach 1931-1939 pracował jako wikariusz i katecheta w Zdołbunowie dekanat

Ostróg, województwo wołyńskie. Od kwietnia 1938 r. był pomocniczym kapelanem dla wojska Korpusu Ochrony Pogranicza w Zdołbunowie. Od 1 września 1938 r. przyjęty na etat zawodowego kapelana Wojska Polskiego w stopniu kapitana ze starszeństwem z dnia 1 stycznia 1938 r. i skierowany na służbę do Pułku KOP „Zdołbunów” rejon Równe, DOK Nr II Lublin. Po sowieckiej inwazji został aresztowany przez NKWD i osadzony jako jeńiec wojenny w więzieniu w mieście Równe. Według dokumentów zbrodni katyńskiej pod koniec marca 1940 r. został przewieziony do Dniepropietrowska i rozstrzelany w nieustalonym miejscu na Ukrainie. Data śmierci nieznana.

Ksiądz kpt. Michał Tyszka figuruje na Ukraińskiej Liście Katyńskiej pod numerem 2928 i będzie wpisany do Księgi Cmentarnej Bykownia, opracowywanej w Radzie Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W listopadzie 2007 r. nie był mianowany na wyższy stopień oficerski w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” z braku Księgi Cmentarnej Bykownia.

Ksiądz pplk URBAN WŁADYSŁAW

Kapelan zawodowy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 9 lutego 1891 r. w Paławiu parafia Kalwaria Paławska diecezja przemyska, jako syn Andrzeja i Anny z domu Żuk. Ukończył gimnazjum w Samborze, w 1912 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Przemyślu i w 1916 r. przyjął święcenia kapłańskie. W latach 1916-1918 był wikariuszem i katechetą w parafiach Krasne i Łańcut. W czerwcu 1919 r. został przyjęty jako ochotnik do Wojska Polskiego na etat zawodowego kapelana w stopniu kapitana ze starszeństwem z dnia 1 czerwca 1919 r. i brał udział w wojnie z bolszewikami jako kapelan szpitala polowego w Łucku, następnie jako kapelan w szwadronie ułanów uczestniczył w wyprawie pod Kijów. W czasie odwrotu zachorował, był w szpitalu w Poznaniu i do marca 1921 r. pracował jako kapelan w tym szpitalu. Przeniesiony na Wołyń, do końca lutego 1925 r. był kapelanem 19 Pułku Ułanów Wołyńskich w Ostrogu DOK Nr II Lublin. Od marca 1925 r. proboszcz parafii wojskowej w Złoczowie DOK Nr VI Lwów. Od 25 maja 1936 r. administrator parafii wojskowej w Białokrynicy koło Krzemieńca DOK Nr II Lublin. W dniu 19 marca 1937 r. mianowany na starszego kapelana w stopniu majora. Posiadał odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Medal za Wojnę 1918-1921, Medal 10-lecia Odzyskanej Niepodległości i Medal za Długoletnią Służbę. Po wybuchu drugiej wojny i sowieckiej inwazji na Polskę, we wrześniu 1939 r. w nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli na wchodzie. Był w rozdzielnym obozie w Szepietówce i został odesłany do obozu w Starobielsku. W archiwum ukraińskim znaleziono dokument z zapisem, że Urban Władysław urodzony w 1891 r. syn Andrzeja, w dniu 2 marca 1940 r. w grupie 10 ludzi był odesłany do więzienia na Butyrkach w Moskwie. Stamtąd w nieznanym terminie przewieziony był do obozu w Kozielsku. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 022/3 z 1940 r. pozycja 63 sprawa nr 4912 wywieziony został z Kozielska i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Smoleńskiej oblasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r. w Katyniu. Data śmierci nieznana.

Ksiądz mjr Władysław Urban jest zapisany na stronie 659 w Księdze Cmentarnej Katyń, wydanej w 2000 r. przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień podpułkownika. Dla jego pamięci posadzono „Dąb Katyński” w parafii pw. św. Urszuli Ledóchowskiej w Lublinie.

Ksiądz mjr WRAZIDŁO JERZY

Kapelan rezerwy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 5 sierpnia 1905 r. w Biskupicach powiat Zabrze diecezja katowicka, jako syn Jana i Józefy z domu Podkowa. Po ukończeniu szkoły podstawowej uczył się w Kolegium o. Franciszkanów w Nysie, następnie w gimnazjum w Królewskiej Hucie i Chorzowie. W 1925 r. wstąpił do Śląskiego Seminarium Duchownego w Krakowie i jednocześnie studiował na wydziale teologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. W roku 1930 otrzymał święcenia kapłańskie. W latach 1930-1935 najpierw pracował jako wikariusz w Katowicach i katecheta w Szkole Handlowej w Katowicach, potem w Mikołowie na takich samych stanowiskach. Od sierpnia 1935 r. pracował jako wikariusz w Radzionkowie, a od września 1938 r. w Rybniku. Zarządzeniem Prezydenta RP w 1939 r. został mianowany kapelanem rezerwy duszpasterstwa Wojska Polskiego w stopniu kapitana ze starszeństwem z dnia 1 stycznia 1939 r. Po wybuchu II wojny pojechał na front walk z Niemcami. Po 17 września 1939 r. w nieznanych okolicznościach dostał się do sowieckiej niewoli i został przewieziony do obozu w Starobielsku. Na wykazie jeńców obozu w Starobielsku, sporządzonym w 1940 r. przez komendanta tego obozu, figuruje pod numerem 364 jako „Wroziłło”. Wywieziony ze Starobielska i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Charkowskiej oblasti. Zamordowany w maju 1940 r. w Charkowie. Data śmierci nieznana.

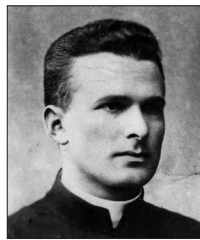
Ksiądz kpt. Jerzy Wrazidło jest zapisany na stronie 613 w Księdze Cmentarnej Charków, wydanej przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w 2003 r. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień majora.

Ksiądz gen. bryg. WOJTYNIAK CZESŁAW

Kapelan zawodowy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 19 lipca 1891 r. w Puszczykowie diecezja poznańska jako syn Walentego i Agnieszki z domu Motylak. Ukończył gimnazjum w Poznaniu i studia teologiczne w Seminarium Duchownym w Poznaniu i Gnieźnie. Święcenia kapłańskie przyjął w 1914 r. W latach 1915-1918 pracował jako wikariusz w Pniewie i Kostrzynie. Pod koniec pierwszej wojny światowej był wcielony do armii niemieckiej na kapelana pułku grenadierów. W roku 1919 brał udział w Powstaniu Wielkopolskim. W lipcu 1919 r. został przyjęty jako ochotnik do Wojska Polskiego na zawodowego starszego kapelana w stopniu kapitana ze starszeństwem z dnia 1 czerwca 1919 r. Uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej jako kapelan 15. Pułku Ułanów Poznańskich i proboszcz 14 Dywizji Piechoty. W latach 1922-1928 w stopniu majora był proboszczem garnizonu DOK Nr VII Poznań. W latach 1929-1930 przeniesiony na kapelana do Korpusu Ochrony Pogranicza KOP „Nowogródek”. Od października 1930 r. był proboszczem i administratorem parafii wojskowej w Brześciu nad Bugiem, od 1932 r. podpułkownik, dziekan DOK Nr IX Brześć nad Bugiem. W roku 1934 r. przeniesiony do pracy w Kurii Polowej WP w Warszawie na stanowisko notariusza, w 1938 r. mianowany na kanclerza w stopniu pułkownika. Posiadał odznaczenia: Krzyż Walecznych 2-krotnie, Papieski Krzyż „Pro Eglesia et Pontifice”, Medal Niepodległości, Medal za Wojnę 1918-1921, Medal 10-lecia Odzyskanej Niepodległości, Medal za Długoletnią Służbę. Po wybuchu II wojny we wrześniu 1939 r. w nieznanych okolicznościach dostał się do sowieckiej niewoli. Był w obozie w Kozielszczyne i w obozie w Kozielsku. W dniu 23 grudnia 1939 r. w grupie kapelanów wywieziony z Kozielska do obozu w Ostaszkowie, gdzie przybył dnia 29 grudnia 1939 r. Na podstawie wykazu sporządzonego przez NKWD w Moskwie nr 2 z 1940 r. pozycja 48 sprawa nr ... [nie podano] został wywieziony z Ostaszkowa i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Kalinińskiej oblasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r. w Twerze. Data śmierci nieznana.

Ksiądz płk Czesław Wojtyniak jest zapisany na stronie 1015 w Księdze Cmentarnej Miednoje, wydanej w 2006 r. przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień generała brygady. Dla jego pamięci posadzono „Dąb Katyński” w Przebrodzu.

Ksiądz mjr ZAKRZEWSKI FRANCISZEK

Kapelan rezerwy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 3 lutego 1902 r. we wsi Żbiki Gawronki parafia Krasne diecezja płocka, jako syn Bronisława i Marianny z Ciechowkich. Ukończył gimnazjum w Przasnyszu, liceum diecezjalne w Płocku oraz Wyższe Seminarium Duchowne w Płocku. Święcenia kapłańskie przyjął w 1929 r. Od 1930 r. pracował jako wikariusz w Pułtusku, a od września tegoż roku został przeniesiony do Mławy, gdzie był katechetą w szkołach podstawowych i w Szkole Handlowej. Był także kapelanem w Zakładzie Poprawczym w Studzieńcu do maja 1934 r. oraz kapelanem Więzienia Karnego w Mławie do 1936 r. W roku 1939 Zarządzeniem Prezydenta RP został mianowany kapelanem rezerwy ze starszeństwem z dnia 1 stycznia 1939 r. w stopniu kapitana. Po wybuchu II wojny światowej opuścił Mławę i pojechał do wojska. Po 17 września 1939 r. w nieznanych okolicznościach został zabrany do sowieckiej niewoli i był odesłany do obozu w Ostaszkowie. Na podstawie sporządzonego w Moskwie wykazu NKWD nr 051/2 z 1940 r. pozycja 33 sprawa nr 54.8 [zatarta cyfra i postawiono kropkę] został wywieziony z obozu w Ostaszkowie i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Kalinińskiej oblasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r. w Twerze. Data śmierci nieznana.

Ksiądz kpt. Franciszek Zakrzewski jest zapisany na stronie 1043 w Księdze Cmentarnej Miednoje, wydanej w 2006 r. przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. W listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” został pośmiertnie mianowany na stopień majora. Z inicjatywy społecznej dla jego pamięci posadzono dwa „Dęby Katyńskie”: w Płocku przy kościele o. Salezjanów i w Przasnyszu. W roku 2013 został uhonorowany Złotą Odznaką „Za zasługi w pracy penitencjarnej” przez Ministra Sprawiedliwości RP.

Ksiądz ppłk ZIÓLKOWSKI JAN LEON

Kapelan zawodowy wyznania rzymsko-katolickiego
Kandydat do procesu beatyfikacji

... Urodził się 2 kwietnia 1889 r. w Woli Wieruszyckiej powiat Bochnia diecezja krakowska, jako syn Jana i Marianny z domu Jarotek. Ukończył gimnazjum w Bochni, Seminarium Duchowne w Krakowie oraz studia na wydziale teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1913 r. otrzymał święcenia kapłańskie. W latach 1913-1917 był wikariuszem i katechetą w parafii Babice, a w latach szkolnych 1917-1919 katechetą w Krakowie. Od 21 lipca 1919 r. zawodowy kapelan Wojska Polskiego ze starszeństwem z dnia 1 czerwca 1919 r. w stopniu kapitana. W latach 1919-1921 kapelan 5. pp Legionów na frontach wojny z bolszewikami. Od 1922 r. w stopniu majora proboszcz 1 Dyw. Legionów w Wilnie DOK Nr III Grodno do października 1924 r. Następnie praca w DOK NR II Lublin. W latach 1925-1930 proboszcz parafii wojskowej w Stanisławowie DOK Nr VI Lwów. Od października 1930 r. kapelan Brygady KOP „Podole” w Czortkowie. Od 15 maja 1937 r. administrator parafii wojskowej w Jarosławiu DOK Nr X Przemyśl. Mianowany w 1939 r. na stanowisko dziekana polowego 24 Dyw. Piechoty. Posiadał odznaczenia: Krzyż Walecznych, Złoty Krzyż Zasługi, Medal za Wojnę 1918-1921, Medal 10-lecia Odzyskanej Niepodległości, Medal za Długoletnią Służbę, Łotewski Medal Pamięci z Mieczami. We wrześniu 1939 r. na froncie wojny z Niemcami. W dniu 17 września 1939 r. zabrany do sowieckiej niewoli, był w obozie w Kozielszczyne i stamtąd został odesłany do obozu w Kozielsku. Na podstawie wykazu NKWD sporządzonego w Moskwie nr 015/2 z 1940 r. pozycja 39 sprawa nr 1801 został wywieziony z obozu w Kozielsku i przekazany do dyspozycji szefa Zarządu NKWD Smoleńskiej oblasti. Zamordowany w kwietniu 1940 r. w Katyniu. Data śmierci nieznana. Rozpoznany w czasie niemieckiej ekshumacji ofiar Katynia w 1943 r. figuruje w rejestrze „*Amtliches Material zum Massenmord von Katyn*” - AM 487.

Ksiądz mjr Jan Leon Ziółkowski jest zapisany na stronie 736 w Księdze Cmentarnej Katyń, wydanej w 2000 r. przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, ale przy jego biogramie jest błąd - fotografia innego księdza. Został pośmiertnie odznaczony przez Prezydenta RP Komandorskim Krzyżem Orderu Odrodzenia Polski, a listopadzie 2007 r. w ramach akcji „Katyń - pamiętamy” pośmiertnie mianowany na stopień podpułkownika. Z inicjatywy społecznej dla jego pamięci posadzono „Dąb Katyński” w Łapanowie.

Biogramy opracowano na podstawie wydanej w 2013 r. książki pt. „*Kapelani Wojska Polskiego pomordowani na Wschodzie 1940-1941*” oraz *Suplementu* do tej książki wydanego w 2016 r.

W związku z nadchodzącą 80 rocznicą zbrodni katyńskiej prosimy wszystkich Polaków, jeśli ktoś posiada dokumenty, zdjęcia i wspomnienia dot. kapelanów katyńskich z czasu ich pracy w garnizonach WP i parafiach cywilnych w latach 1919-1939, z kampanii wrześniowej i sowieckiej niewoli lub znajdzie jakiś ślad w archiwum, do którego Wolontariusze jeszcze nie dotarli, żeby zawiadomili Stowarzyszenie Pamięć Kapelanów Katyńskich w Warszawie.

**Stowarzyszenie Pamięć Kapelanów Katyńskich, ul. Kolowa 4 m. 52, 03-536 Warszawa, tel. kom. 601595474
Konto w BS Vistula numer 44 9011 0005 3030 0083 2000 0017**